

KONNESTABLIJOW (1) ai

A sg m k(o)nn(e)stabiljow(e)go.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik dzierżawczy od „konnestabiljus”: CEfarz [...] obległ Terrowenne w Kroleftwie Fráncufkim/ kthorey dobył y ípalił/ poimawfzy tam Konneftábliowego fyna. *BielKron* 237v.

KW